

Vinterferien til Frankrig 1994.

I planlægningen af vinterferien indgik mange momenter: det skulle foregå i uge 9 eller 10, hvor Rikke havde fri fra skolen - vi ville afsted billigst muligt - en af Rikkes bekendte fra Aarhus skulle med - Thomas skulle have fri fra skole og Karin og jeg fra arbejde.

Karin prøvede ihærdigt gennem RCI at få en lejlighed, men det nærmeste var i Dolomitterne. Selvom der var problemer lykkedes det os at få fri, og Thomas fik også søgt om fri fra skolen, selvom han var sendt ude. Vi fandt A-tours annonce i Politiken og hoppede på deres tilbud: sovebus og lejlighed i de franske alper for 1730 kr/person. (Havde vi ventet yderligere et par dage, havde vi fået det 500 kr billigere).

Forøvrigt havde jeg umiddelbart før ferien haft bilen på stort serviceeftersyn og fået nye dæk på, men alligevel syntes vi ikke, vi ville køre selv. Det havde været snekaos ugen forinden i Danmark, og vi skulle have alt for meget bagage med.

Fredag d. 5. marts kl. 8 hentede jeg Mads ved intercitybåden fra Aarhus, og vi kørte op på sygehuset. Jeg skulle lige nå stuegang på intensiv og tage en patient ud af respiratoren, så Mads måtte vente på mit kontor. Men så gik turen til Sjalør station med et kort stop for pengeveksling i Roskilde. Thomas stod der allerede med farmor og farfar, som havde kørt ham derind. Det var hundekoldt. Karin kom med plastikposer og tasken så fuld af madpakker, at den ikke kunne lukkes.

Vi fik plads i Krusebussen og turen gik fint ned til Rødbyfærgen og videre gennem Tyskland. Kl. 23 blev sovesæderne slået, op og da vi kun var 24 i bussen, havde vi god plads. Jeg vågnede ved 5-tiden, da vi kørte ned langs Geneve-søen.

Kl. 8 kørte vi ind i Morillon og parkerede ved Recidences des Neiges, hvor al bagagen blev lossat ind i en af lejlighederne. Guiden Mette tog imod os og fortalte os, at vi skulle promenerer til restauranten Le Tourne-Pierre (The Rolling Stone?), hvor vi fik morgenmad og lidt oplysninger om stedet og skileje etc. Så sjokkede vi tilbage gennem byen og gjorde lidt indkøb og fik en skideballe, fordi vi havde været for længe undervejs med nøglen. Alle ville jo skifte til pistetøj. Rikke stod og tog imod os, da vi kom tilbage, hun var taget med toget fra Chambéry kl. 5.

Vi klædte om i kaos (for meget bagage på for lidt plads)- og travede opad landsbygaden til Verneret's skiudlejning, hvor vi lejede udstyr til Thomas og Rikke. Det var flinke folk, og hele ugen opbevarede vi vore ski og støvler i butikken om natten. Vi købte liftkort til 6 dage og hoppede i kabinebanen til Morillon 1100, hvorfra vi med ski på benene kom videre i 4-stols liften op i terrænet. Det var strålende solskinsvejr, - sneen og bakkerne var flotte, når man bare ikke kom for langt ned mod dalene, hvor sneen var meget sparsom, og blev mindre og mindre eftersom ugen gik. Den første tur ledte os til Les Carroz i 1140 meters højde, hvorfra vi igen kom op med en kabinelift. Da vi kom hjem fra skiløbet om aftenen havde Karin og Thomas meget svulmede øjenomgivelser pga. 1. grads solsskoldning. Vi fik så nøglen til lejlighed 205 og slæbte bagagen op på 2. sal og fordelte os på de 3 rum. Så var der en Dry Martini, før vi gik igang med madlavningen. Der var et lille køkken med ovn, kogepalader, køleskab og opvaskemaskine. Vi havde noget med fra Danmark, og gik så ellers på indkøb i det lille supermarked og hos slagteren. Æg købte vi hos nabokonen, hvor vi også kunne købe kaniner og kyllinger. Vi fik kaffe, te, chokolademælk, - juice, flutes, ost, blødkogt æg samt yougurt til morgenmad, og smurte så selv en madpakke til medbringelse i rygsækken. Aftensmaden deltes vi om: Thomas lavede Spagetti Bolognese, Mads omelet med tomater, Rikke champignonsuppe, Karin oksebøf med salat og flødekartofler, og jeg lavede kotelet med ris og grøn pebersovs og Ungarsk risret.

Dagsrutinen var at jeg stod op ved 6-7-tiden og lavede kaffe og ordnede opvaskemaskinen og morgenbordet. Så vågnede Rikke, og vi gik igang med hendes ansøgningsskemaer til Universitetet. Derefter dukkede Karin op, og vi sad så lidt ved morgenbordet. Ved 8-9-tiden dukkede Mads op, og derefter begyndte vi at kalde Thomas til live. Vi kom afsted omkring kl 10. Vi havde strålende sol alle dage undtagen om søndagen, hvor det var overskyet og sneede, men ikke værre end at vi fik en fuld skiløbsdag.

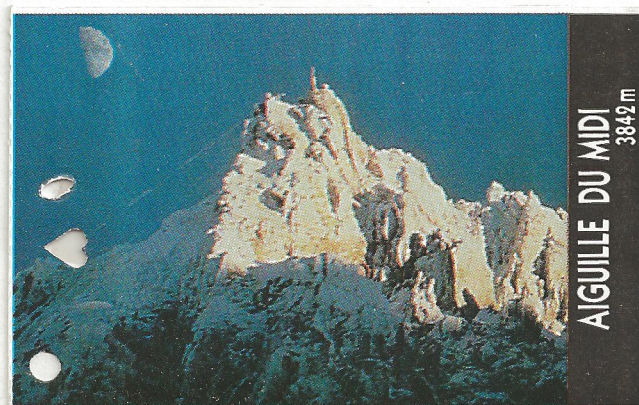
Vi prøvede efterhånden de forskellige bakker, bl.a. en meget lang rød piste ned til Samoens 1600, hvor der var flere hoteller og restauranter. Karin imponerede ved at komme ned ad mange svære røde bakker, men på den over til Flaine fik hun på 3. dagen en skrækoplevelse, da hun stod midt på bakken og kiggede ned. Det endte med gåtur op ad igen, og resten af den dag gik skiløbet ikke særlig godt. Vi plejede at mødes kl 13 til frokost på Le Croc Blanc på toppen. Så sad vi med den flotteste udsigt mod Mont Blanc og spiste vores flutes og drak CocaCola eller varm chokolade.

Mads havde en flot stil på ski, og Rikke susede ned. Det var ikke helt let at holde gruppen samlet, for Karin og jeg tog det langsomt. Rikke blev mopset over, at hun ikke fik opmærksomhed nok. Skiområdet var også stort, og skiltningen af de forskellige pister ikke helt let at få overblik over. Karin syntes ikke om de meget lange slæbelifter, så dem holdt vi os fra. Som oftest kom Karin og jeg først ned til skiudlejningen ved 16-tiden, men de andre var der hurtigt efter. Om aften var vi trætte og vi sov oftest før 22. Vi kunne ligge og kigge gennem loftsvinduet lige op på Orion. Mandag aften gik vi op i landsbyen og spiste på La Ratally, hvor vi fik Fondue Savoyarde - ostefondue - og isdessert. Onsdag gik vi op i kirken og hørte koncert med 3 unge mennesker, som spillede Haydn på fløjte og cello. Vi sneg os meget diskret ud midt i koncerten. Ellers lærte Mads os at spille whist, og Thomas lavede matematik og engelsk stil. Lejligheden var lille, men praktisk indrettet med wc/bad og stue/køkken, balkon i 1. plan og 2 værelser ovenpå. 5. mand i bad fik koldt styrtebad pga. manglende kapacitet i varmtvandsbeholderen. Der skulle holdes orden og gøres rent hele tiden, for at 5 mennesker kunne holde ud at opholde sig der. Den første dag havde jeg problemer med kaffemaskinen og fik lavet kaffe ud over gulv, kommode og væggene og skoldede min arm.

I ugens løb tog vi gradvis mere og mere tøj af, til sidst havde vi kun T-shirt under vindjakken. Thomas brugte ikke handsker og fik røde håndrygge. Vi fandt frem til L'Igloo de sidste par dage og nød så kaffen der; det var dejligt at sidde ved et restaurantbord midt i skiterrænet. Rikke byttede skiene ud mod snowboard de sidste 2 dage, og faldt en del i starten, men fik alligevel hurtigt en god fornemmelse for det og kunne klare bakkerne stående. En gang tog vi ned i Samoens, -der var en æggelift med plads til max 4 mennesker. Vi kom så hjem med skibussen. Jeg løb hver dag med en stor rygsæk med pengekasen, fotoapparater, coladåser og madpakker og overskydende halstørklæder. Karin og Thomas måtte anskaffe sig solbriller, -for at beskytte sig mod den stærke stråling. Der var mange skiskoler igang i terrænet, og vi så også en enbenet og en underkropslammet skiløber.

Fredag havde vi arrangeret billeje, og kl 8 kørte Mette os til Samoens, hvor vi fik nøglen til en dejlig hvid Citroen. Vi læssede fotoapparater, madpakker og Rikkens bagage i bilen og kørte ned ad hårnålesvingene mod Cluses, som der var en fin udsigt over. Det så ud til at skyerne var ved at lette, så vi satte kursen ad motorvejen til Chamonix, som vi nåede efter ½ time. Vi parkerede ved telekabinen til L'Aiguille du Midi (Middagsnålen) og købte en returbillet til toppen (165 Franc pr person). Der var 2 lange turer i kabinelifter med stor stigning, og det bragte os op i 3842 meters højde. Karin og jeg følte det lave iltindhold, da vi skulle op ad nogle trapper til cafe og udsigtterasser. Vi måtte gå meget langsomt. Der var en meget flot udsigt over bjergmassivet og Chamonixdalen og mod Mont Blanc. Der var mange skiløbere, som skulle løbe på ski nedad, og vi så også japanske og sydafrikanske turister. Vi drak varm chokolade på toppen, og Karin ringede til Ib. Da vi kom ned igen, spiste vi vor mad i solen og kørte op gennem den meget turistede by. Masser af hoteller og restauranter. Så fandt vi igen motorvejen og kørte de 100 km til Annecy, hvor vi gjorde holdt og gik i parken ved søen og casinoet. Specielt den gamle bydel med middelalderhuse, borg og kanal er hyggelig, Vi fik en øl på en af fortovsrestauranter - temperaturen var nok oppe over 25 grader i solskinet. Rikke genkendte en pige fra Hilerød på gaden - hun blev overrasket da vi anråbte hende.

Turen gik nu videre gennem Aix-les-Bains til Chambéry, som vi nåede kl 15. Vi læssede Rikkes ting af på Maison de la Providence, hilste på ham med øjet, Rikke fik en bunke med et dusin breve fra venner og bekendte over hele jorden (Norge, England, Danmark, Frankrig, Italien, New Zealand,) og hun var meget glad for at være hjemme. Thomas var glad for at se, hvor Rikke bor nu, værelset med den lyserøde panter på tapetet og spisesalen og David fra Reunion. Vi fik en kuffert med Rikkes over-skudstøj med ned i bilen, og slentrede så op gennem den maleriske Rue d'Italie til den gamle bydel. Vi så elefantbrønden, - Rikkes skole, Rådhuset, gik gennem borgen, så det lille hotel med tatovørbutikken og baren i stueetagen. Vi tog også en runde gennem bagstræderne og slappede så af med kaffe på fortovs-restauranten på Place Saint-Léger. Karin købte ost med grå skorpe i en af de lækre osteforretninger. Så gik vi tilbage til bilen efter en sweater, og derefter ned for at finde en restaurant. Efter at have studeret forskellige menukort valgte vi La Guérande på torvet. Det var en lille hyggelig restaurant, hvor man kunne se kokkene arbejde. Karin og jeg fik en 4 retters menu med laksemousse resp. pate som forret. Derefter entrecote lækker anrettet på fransk manér. Så et udvalg af oste og til sidst dessert. Rikke valgte pandekager til hoved og efterret, og Thomas fik spaghetti. Mads tog peberbøf og crepe Suzettes, hvor den blev flamberet ved bordet. Desværre måtte vi skynde os igennem måltidet, for Rikke skulle være tilbage kl 20.30 for at undgå at komme i den sorte bog.

Vi fik så sagt farvel og kørte tilbage til Morillon på 1½ time og var i seng lidt over 22. Vi havde kørt 350 km ialt den dag og haft en fin tur. Næste morgen var Karin og jeg oppe tidligt, for vi skulle køre bilen til Samoens og aflevere den inden kl. 8.30. Vi gik så hjem i dejligt forårsvejr, -der var 5 km og det tog en times tid. Vi var inde i et stor supermarked og købe ost og vin til at bringe med hjem, og vi kom også forbi en fårehyrde med en dygtig fårehund. Mads brugte formiddagen til skiløb på et snowboard, og Thomas blev hjemme og lavede lektier.

Vi forsøgte at få en middagslur, for vi havde fået at vide, at den planlagte afrejse var forsinket fra kl 17 til kl 21. Vi spadserede rundt og fotograferede lidt: vor bolig med den flotte bjergbaggrund, byen, etc. Vi fik pakket færdigt, ordnet den sidste opvask, og nydt den sidste dry martini i solen på balkonen. Så ved 18-tiden gik vi op for at finde et sted at spise, og det blev La Tourne-Pierre, som serverede en 4 retters menu for 85 Franc: salade savoyarde (grøn salat med skinke, croutoner etc), turnedos, os og dessert. Det er fantastisk lækkert at spise på restaurant i Frankrig.

Kl 21 samledes 24 solbrændte danskere og påbegyndte hjemrejsen i 2 taxier. Vi kom ned til en parkeringsplads ved Cluses. Vi skulle med en anden bus kl 22, men den kom ikke. Regnen silede ned, vi ventede, Mette ringede, vi blev utålmodige, - vi fortalte vittigheder og kaldte rejsebureauet for De-tours og Ned-tours, Mette ringede igen. Kl 0.30 kom en fransk bus og kørte os til La Gruyere i Schweiz, hvor vi kl 2.30 blev lasset ind i en bus, der var blevet standset der med sine gæster. Desværre skulle vi være 53 personer i en 52 personers bus, så Karin havnede i midtergangen. Kl 9 blev bussen forvandlet til siddebus, og kl 14 byttede vi bus igen syd for Hamburg. Mads kom med en bus til Århus, hvilket var heldigt, for bådene mellem Kalundborg og Århus var indstillet pga. blæst. Vi andre fik 1. parket i en kæmpe stor dobbeltdækker med plads til 86. Den var fra Val Thorens.

Vi spiste på Rødby-færgen og var i København kl 20. Bilen stod nok så fint, hvor jeg havde efterladt den. Så blev Karin kørt til Lyngby, Thomas til Hillerød, og jeg selv var i Kalundborg kl 23.30 så træt, at jeg næsten faldt i søvn 4 gange ved rattet. Jeg tror, at konklusionen må være, at det har været en meget god vinterferie: vejret og skiføret var næsten perfekt, - maden god, oplevelserne mange; det er lykkedes godt at komme ud af det i dagligdagen for 5 individer på den begrænsede plads, - der er til rådighed i en fransk skisportslejlighed, og vi havde ingen uheld eller skader hverken i trafikken eller i skibakkerne. Eneste grund til klage var den uheldige hjemrejse, og den har vi klaget over.

Skiområdet Grand Massif har totalt 300 km pister og 70 lifter i højder mellem 700 m og 2500 m. Morillon har 340 indbyggere men plads til nogle tusind turister. Desværre kom vi ikke rigtigt over i skiområdet ved Flaine.

Jeg sender et eksemplar af denne skrivelser, som sammenfatter mine oplevelser i løbet af vinterferien, til de andre i gruppen og takker for hyggeligt samvær og for at alle bidrog til at gøre ugen til en succes.